

O Kaštánkovi

V Rumcajsově lese kdysi rostly 2 buky a malá jedlička. A pod tou jedličkou se zabydlela srnka Květinka a hned na to si našla partnera. Silného a bystrého s lesklými parohami. A jednou se od té jedličky přinesla zpráva, že se Květince narodí koloušek. Všichni vyzvídali, jak se maličké bude jmenovat. Srnka jen věděla své. A tak, když se to malé narodilo, shromáždila se tam zvířátka, aby maličké viděla. Všichni přinesli dárky. Ale nejdřív se muselo zjistit, jestli to je holčička, nebo kluk. "Mám kloučka!" vypískl radostí srnec a vyskočil. Pak se rozbalovaly dárky. Koloušek dostal spoustu věcí. Med od sovy, příkrývku od zajíce, vyřezaného mužička od lesního skřítko Lístka a spoustu dalších věcí. A pak to přišlo. "Květinka bude dávat jméno" křikla sova a všechno zmlklo. "Bude se jmenovat Kaštánek" rozhodla srnka. A tak se z malého stal Kaštánek.

Jednou ho maminka volala: Kaštánku, máme ovesnou kaši. A Kaštánek nešel a jen se schovával za smrčky a čekal. "Vrať se domů, kaše ti vystydně" a Kaštánek ne a že nepůjde. Nepomohlo ani to, že kaši polila medem a Kaštánek, že ne. A pak přišel tatínek z práce a zlobil se, že Kaštánek nejí. Maminka mu to vysvětlila. A tak tatínek s maminkou všechnu kaši snědli. A když přišel Kaštánek a prosil o jídlo, nezbyla ani kapička. "Vidíš kluku, to máš za trest, příště na kaši přijď hned a najež se." Kaštánek se rozbrečel. Mamince se ho nakonec zželelo a uvařila mu kaši novou, nasypala mu na ni oříšky a polila mu ji medem. A Kaštánek jedl a jedl, až nic nezbylo.

Po té kaši se Kaštánek vypravil na procházku. Skákal přes mech a volal na každou veverka: "Dobrý den, dobrý den, nevyrazíme si ven?" Ale veverky vylezly výš, až je Kaštánek neviděl. Tu se v borůvčí něco zablísklo. Kaštánek jukl do borůvčí a uviděl sklíčko, malé kulaté sklíčko, které se blýskalo na sluníčku. Kaštánek vzal sklíčko do tlamičky a uháněl domů. Když konečně viděl jejich jedličku, vrazil do kance. Kanec byl jejich soused a nebyl vůbec hodný. "Ty uličníku jeden!" začal na Kaštánka kanec. "Nedáváš pozor, kam běžíš a dopadne to tak, že někoho srazíš!". Ale to už Kaštánek neslyšel protože popadl sklíčko a uháněl k jedličce. "Mami, mami!" křičel Kaštánek "Mám sklíčko!" Maminka se podívala do sklíčka a řekla: "To není sklíčko, ale zvětšovací sklo." "Co je to zvětšovací sklo?" ptá se Kaštánek. "To je sklíčko, do kterého když se podíváš, každá hvězdička na obloze se zvětší." Kaštánek se přes něj podíval na kance, který byl daleko a viděl ho blízko. "Máš pravdu mami." poznamenal Kaštánek a celé odpoledne až do večera přes sklíčko pozoroval okolí. Tu do něj šťouchla maminka: "Kaštánku, do postýlky!" Kaštánek se tedy zvedl a se sklíčkem šel do svého pokojíčku. Večer se sklíčkem pozoroval hvězdy, které zářily jako lampičky. Pak Kaštánek zívá, položil sklíčko a spokojeně usnul.